ਐਮ/ਐਸ ਲਾਰਸਨ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਫਰੀਜਰੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2023 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3798)

ਅਗਸਤ 11, 2023

[ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ* ਅਤੇ ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ :

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 18% ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਸਾਲਾਨਾ 9% ਸਾਦੇ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 – ਧਾਰਾ 31 – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸੋਧ – ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ –

ਫੈਸਲਾ : ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ 1997 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ 22.08.1996 ਨੂੰ 1996 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ – ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਧੀਨ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 31(7), ਵਿਆਜ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਰ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ – ਇਹ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਹੈ ਜੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਂਗ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖੋਜ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 – ਧਾਰਾ 34 – ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ:

ਫੈਸਲਾ : ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਅਵੈਧਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ "ਅਵੈਧਤਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਕ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ"; ਅਤੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ "ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਵਾਜਬੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"– ਦੂਜਾ ਅਧਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 – ਧਾਰਾ 37 – ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ;

ਫੈਸਲਾ : ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 37 ਐਕਟ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 – ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ

ਸੰਸਦੀ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਕੇ. ਨਰਾਪਨ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਟੀਬੀਪੀਐਚਐਲ ਸੀ ਸਰਕਲ ਅਨੰਤਪੁਰ [2019] 5 ਐਸਸੀਆਰ 152; ਐਮ/ਐਸ ਰਵੀਚੀ & ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [2018] 5 ਐਸਸੀਆਰ 138; ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ [2014] 11 ਐਸਸੀਆਰ 323; ਸ਼ਾਹੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [2019] 11 ਐਸਸੀਆਰ 640; ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਸੀ. ਰਾਏ [1991] ਸੁਪ. 3 ਐਸਸੀਆਰ 417; ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਅਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ [2018] 14 ਐਸਸੀਆਰ 1143; ਓਰੀਐਂਟਲ ਸਟਰਕਚਰਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ [2021] 4 ਐਸਸੀਆਰ 137; ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਕਲਸੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ [2019] 8 ਐਸਸੀਸੀ 726; ਐਸੋਸੀਏਟ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ [2014] 13 ਐਸਸੀਆਰ 695; ਸੰਘੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਐਨਐਚਏਆਈ) [2019] 7 ਐਸਸੀਆਰ 522; ਦੀਪਿਤ ਅਰੋੜਾ ਮੈਟਰੋ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਮੈਟਰੋ ਰੇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ [2021] 5 ਐਸਸੀਆਰ 984; ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮ ਹਕੀਮ [2011] 5 ਐਸਸੀਆਰ 368 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3798 ਆਫ 2023. ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 17.07.2019 ਵਿੱਚ ਐਫਏਐਫਓ ਨੰਬਰ 1227 ਆਫ 2003 ਤੋਂ।

ਆਰ.ਕੇ. ਸਿੰਘ, ਮਿਸਿਜ਼ ਨੀਰਜ ਸਿੰਘ, ਕੁਮਾਰ ਗੌਰਵ, ਅਜੈ ਚੌਧਰੀ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਪਾਠਕ, ਅਮਨ ਰਸਤੋਗੀ, ਸੰਗੇ ਤਾਸ਼ੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵੀਰੇਂਦਰਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ.ਐਸ., ਜੀ ਏ ਕੈਲ, ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਭੁਵਨ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਕਸ਼ਿਤ ਚਾਵਬੋ, ਸਚਿਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਿੱਧਾਰਥ ਸਿਨਹਾ, ਸ਼ਿਵਮ ਸਿੰਘਾਨੀਆ, ਐਨ. ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ੇਲੈਂਸਿੰਗ, ਸੁਰਜ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮਿਸ ਅਕਾਂਸ਼ਾ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ1 ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 18% ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 9% ਸਾਦੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਤੱਥ

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ') ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਕੰਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। 22.04.1997 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 24.10.1998 ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ 21.01.1999 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਨੰਬਰ 1-8 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ 18% ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

3. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ2 ਨੇ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ 2003 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ 06.06.2003 ਨੂੰ ਕਾਨਪੁਰ ਦੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ₹10,00,000 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ

ਉਸ ਸਮੇਂ ₹1,82,78,811 ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਲੇਮ ਨੰਬਰ 6 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ₹3 ਲੱਖ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਅਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 18% ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇ. ਮਾਰਾਪਨ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਟੀਬੀਪੀਐਚਐਲਸੀ ਸਰਕਲ ਅਨੰਤਪੁਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਰਵੀਚੇ & ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਅੰਬਿਕਾ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੌਰਾਨ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਠੇਕੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 18% (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਿਤ), ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 9% ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ

5. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਬਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ (ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 9 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

6. ਮਿਸਜ਼ ਨੀਰਜ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 24% ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 18% ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਦਰ' ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ; ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ 'ਚਾਹੀਦਾ' ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ 18% ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ 18% ਪੈਂਡੈਂਟ ਐਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਂਟਰੈਕਟ (ਜੀਸੀਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨੂੰ 18% ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਸਾਲਾਨਾ 9% ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਔਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਾਵੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 31(7) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ 18% ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਰਾਜ ਓੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਸੀ. ਰਾਯ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਪਾਰਟੀ ਮਧਿਆਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਧਿਆਵਧੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਧਿਆਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

8. ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ (ਏਐਸਜੀ), ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 18% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 9% ਸਾਦੇ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਧਿਆਵਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ₹ 3,00,000 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੰਬਰ 6 ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਅਤੇ ਮਧਿਆਵਧੀ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਦਰ 'ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

9. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ ਬੈਂਕ ਦਰ ਤੋਂ 1 ਜਾਂ 2% ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 7-8% ਰਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, 18% ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਸੀ।

10. ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ: ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਅਨ੍ਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਓਰੀਐਂਟਲ ਸਟਰਕਚਰਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਰਲਾ ਜਿੱਥੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 18% ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 8% ਸਾਦੇ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਸਦੇਤ ਕੰਸਲਟੇ ਮਿਡ ਇੰਡੀਆ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ ਇੰਸਟੀਟਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 18% ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 9% ਸਾਦੇ ਵਿਆਜ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ 18% ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਾਮ ਲਗਭਗ 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼

11. 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(b), ਐਕਟ 3 ਦੁਆਰਾ 2016 ਵਿੱਚ, 23.10.2015 ਤੋਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਸੋਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ-ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੋਵੇਂ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ੀ ਉੱਤੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਵਿਆਜ, ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗੀ। ਪੂਰਵ-ਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ (21.01.1999) ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"31. ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮਗਰੀ

(7) (a) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ, ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਗਏ ਦਰ ਉੱਤੇ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਦੇ ਪੈਸੇ ਉੱਤੇ, ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ।

(b) ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ੀ, ਜੇਕਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਅਠਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦੱਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਚੱਲੇਗੀ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀਆਂ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੈਟਰਿਕਸ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ:

"11. 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(b) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਡੇਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ "ਸ਼ੱਲ" ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ @ 18% p.a. ਦੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਚੂੰਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1940 ਨੂੰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ,

ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਸੋਧ, ਵੀ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਅਪਵਾਦ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)(a) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 1940 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ 1940 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1940 ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਸੋਧ, ਨਾਮਤ: ਪੈਰਾ 7-ਏ ਜੋ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

12. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ 27.10-1999 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਰਾ 7-ਏ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਚੂੰਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(ਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰਣ 1997 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ 1996 ਦਾ ਐਕਟ 22.08.1996 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 31(7) ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ ਖੁਦ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਜੇ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਖੋਜ ਉੱਤੇ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਹੈ [ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਦੇਖੋ ਐਸੋਸੀਏਟ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਸੰਗਯੋਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਐਨ.ਐਚ.ਏ.ਆਈ.) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਮੈਟਰੋ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਮੈਟਰੋ ਰੇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ]।

14. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੈਲਾਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਅਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧਿਕਾਰ ਕਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ – ਇਨਾਮ 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਸਟਰਕਚਰਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ

ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਗੂ ਬਿਆਜ ਦਰ ਦਾ ਜਿਕਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜੀ.ਸੀ. ਰਾਯ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਚਿੱਤ 142 ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਿਆਜ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ (ਸੁਪਾਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਆਂਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

15. ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਅਵੈਧਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ "ਅਵੈਧਤਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਕ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ"; ਅਤੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ "ਕਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਰਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਚਿਤ ਢੰਗ

ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" (ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਸੋਸੀਏਟ ਬਿਲਡਰਸ (ਸੁਪਰਾ)). ਦੂਜਾ ਅਧਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਘੱਟ ਦਾਇਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਉਪਰਾਲਾ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰਾਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ4 ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਨੰ. 45ਈ ਅਤੇ 220 ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਹਕੀਮ5 ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"42. ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੁਣ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ [McDermott International Inc. v. Burn ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2006) 11 SCC 181] , [ਕਿੰਨਰੀ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਦਾਸ ਦਮਾਨੀ, (2018) 11 SCC 328 : (2018) 5 SCC (Civ) 106] , [ਦੱਖਣ ਹਰਿਆਣਾ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੇਵੀਗੈਂਟ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ, (2021) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 7 SCC 657]। ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਰੁਝਾਨ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ 1940 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ; ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 1996 ਦਾ ਐਕਟ ਅਨਸੀਟਰਲ ਮਾਡਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ, 1985 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੈਂਡਫਰਨ ਅਤੇ ਹੰਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰ, "ਸੀਮਤ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ "ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ" ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ, ਲੰਬਿਤ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 21.01.1999 ਨੂੰ ਮਧਿਆਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ (ਦਾਅਵਾ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ) ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

17. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ) ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate